

kun sige, at jeg er enig i, at man ingenlunde kan tage Valgets Resultat som et kategorisk Imperativ med Hensyn til, hvilken Løsning af Valutaspørgsmaalet der er den rette. Naar jeg overhovedet rører ved dette Spørgsmaal, er det i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Trier i Dag har gentaget, hvad han forleden sagde, at man maatte tage Erhvervspartiets Stemmer i forrige Samling som tilhørende de Partier, der ønsker at gaa Toldvejen. Deroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at dette Parti jo gik i Stykker, og at to af Repræsentanterne her i Tinget gik aldeles afgjort mod Toldvejen. Det ved en meget tidlig politisk Død afgaaede daværende ærede Medlem Hr. H. O. Hansen sagde ved første Behandling af Lovforslaget om Kriseværn paa Fodtøj: Dette Lovforslag er Protektionisme i Renkultur, et Lovforslag, der vender sig mod alle ubeskyttede Erhverv, og som intet har med Krise at gøre. Han sagde ved tredie Behandling noget ganske tilsvarende og endte med at stemme mod Lovforslaget. Heraf følger jo, at hele den Beregning, som det ærede Medlem Hr. Trier har opstillet paa dette Grundlag, er som forskellige andre af hans Beregninger — jeg siger ikke dette for at sige noget nyt — bygget paa et meget løst Grundlag.

Til det ærede Medlem Hr. Rode har jeg en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at det først og fremmest er de alkoholholdige Drikke, hvis Forbrug skal indskrænkes, hvis man overhovedet skal ind paa Forbrugsbegrænsning. Denne Bemærkning fortjener at belyses en lille Smule nærmere. De Folk, som ikke saadan kan kige ind bag Kulisserne, vil i denne Bemærkning kun se en Fortsættelse af den Linie, som i nogen Tid har været anlagt af det radikale Parti, der søger at fremstille sig som egentlig det eneste Parti, der her i Rigsdagen har en virkelig varmtfølt, dybtgaaende og aldrig sovende Interesse for Ædruelighedsspørgsmaal. Men for de Folk, som kender lidt til det, der foregaar bag Kulisserne, vil dette ikke være Kaviar, og til de Folk hører Statsministeren. Han vil have hørt denne Udtalelse med en egen Følelse. Han vil have fundet vel indsvøbt en Silkesnor, beregnet til at lægges om visse af de Planer, som han har haft med det Forslag, som vi nu staar overfor, og hvis Gennemførelse i dette Ting jo snart er sikret.

Jeg skal ganske kort bemærke, at jeg ikke anerkender den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Rode gav af de Forventninger,

man havde nærret ved Ølrestriktionernes Ophævelse, som helt igennem rigtig.

Den højtærede Statsminister sagde, at Prisreguleringen havde sin Værdi, og henviste til det, der havde fundet Sted med Hensyn til Skotøj og Cigarer. Ja, det vil jeg ikke saa gerne kalde for Prisregulering, det er en Aftale med Erhvervene om Priser. (Statsministeren: Det sagde jeg ogsaa). Men Bemærkningen var rettet mod noget, jeg havde sagt om en Prisregulering. Det var ikke denne Aftale, hvis Effektivitet jeg gentagne Gange med Glæde har anerkendt, jeg tænkte paa, men det var den Prisregulering, som fandt Sted under Krigstiden, og det er den Vej, jeg frygtede, man vilde betrede her.

Endelig talte den højtærede Statsminister om, at Landstinget maaske vilde lukke Vejen for de Foranstaltninger, som baade Venstre og de konservative Medlemmer i Valutakonferencen har været med til at behandle. Jeg maa da i Sandhedens Interesse protestere herimod. Man forsøger Gang paa Gang fra Socialdemokratiets Side at tage Valutakonferencens Udtalelser til Indtægt for en Importregulering, og dette er man ikke berettiget til at gøre. Der var i Valutakonferencen utvivlsomt langt mere Stemning for at gaa Toldvejen, og derfor har man ikke Lov til at tage den til Indtægt for Importregulering.

Der var en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rode, der tydeligt viste, hvor bange han i Virkeligheden er for Spørgsmaalet Told. For saaledes som det frembyder sig ude omkring i Verden og herhjemme, frygter det ærede Medlem, og frygter med Rette, saaledes som allerede fremhævet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, den Kendsgerning, at skal man ud i en Løsning af dette Spørgsmaal, kommer man nu en Gang ikke udenom dette, at en Del af Kræfterne maa sættes ind ogsaa ad Toldvejen.

Rode: Ved de samstemmende Udtalelser af de ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard og Hr. Pürschel er det nu meddelt os, at i Landstinget vil de to Partier sætte ind paa Toldvejen, og i Henhold dertil opfordres den høje Regering altsaa til at udtale sig med Forsigtighed. Det maa noget undre, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard stiller sig saa fuldt og helt ved Siden af det ærede Medlem Hr. Pürschel paa dette Omraade, da man unægtelig havde den Fornemmelse, at Venstres Vælgere havde faaet tilstrækkelig af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Politik paa Toldomraadet.